

Târzie lacrimă, iubirea...

Camelia Oprea

Am fost copila de la țară,
Veneau necazuri și treceau ușor.
Mai dragă ca o primăvară,
Trecu copilăria ca un nor.

Ne sunt părinții aproape morți
De griji și de nevoi prea multe,
Copiii lor pleacă toți
Și glasul vântului se ascute.

Ce singur ești când nu mai vine nimeni,
Flămând de lumea-ntreagă.
E Postu' Negru și e vineri,
Nu-i nicăieri copila dragă.

Când l-am văzut din nou pe tata,
Își ascunsese moartea-n piept,
Spunea ce este judecata:
Să, ții, copilă, drumul drept.

La crucea lui încerc să mă adun,
Trăiesc în lacrimi amintirea:
Rămân, tăicuță, mai rămân,
Târzie lacrimă, iubirea.